

Mikä pitää minut hengissä? Muistot. On lauantai-ilta, istun jalat ristissä sängyllä ja kirjoitan. En mitään erityistä, lauseita vain. Ulkona ukkostaa, mutten pelkää. Ukkonen on aina ollut mielestäni kaunis. Huokaisten asetan kirjan patjani alle. Olisiko sittenkin pitänyt laittaa villapaita? Ehkä mustat farkut? Laittaa hiukset kiinni? Hermoilen koko matkan luoksesi. Kutsuit minut luoksesi katsomaan elokuvaa, olen otettu siitä. Onnellinen myös, olenhan katsellut sinua jo jonkin aikaa. Ovikello soi pelottavan lujaa, ja kuulen askelesi kaikuvan portaissa. Avatessasi oven kasvoillesi leviää hymy. Annan sen levitä omilleni. Johdatat minut huoneeseesi. Kysyt, tahtoisinko jotain. Vain sinut, sanon mielessäni. Ääneen kuitenkin vastaan kieltävästi. Istuudumme sänkysi laidalle, laitat elokuvan pyörimään. En tiedä elokuvan nimeä tai juonta, ei sen puoleen että pystyisin siihen keskittymään. Elokuvan puolella välissä hivutat kättäsi kohti omaani. Sydän jyskyttäen siirrän käteni sinun kätesi päälle. Katseemme kohtaavat, ja rentoudun oitis. Toinen kätesi siirtyy hivelemään poskeani, en osaa tehdä muuta kuin yrittää hengittää. Siirryn lähemmäs sinua, ja nojaudun kainaloosi. Nostat leukaani, ja suutelet minua. Huulesi ovat yllättäen epävarmat, mutta valan niihin rohkeutta vastaamalla suudelmaan. Tämä ei ole mikään pikainen suukko, tämä on rakkauden tunnustus. Silmät suljettuina annan käteni kiertyä ympärillesi halaukseen. Tahdon jäädä tähän ikuisesti. Makaan sängyllä kirja rintani päällä, ja tuijottelen kattoa. Haistan tuoksusi, tunnen kätesi. Mutten näe sinua. Itselleni tuli tästä novellista sellainen vaaleanpunainen fiilis, jos ymmärrätte mitä tarkoitan. Siksi otsikkokin on nimeltään vaaleanpunainen. :) Olen saanut aiemmin palautetta liioista yksityiskohdista, ja se on jäänyt jyskyttämään takaraivooni. Tähän yritin saada tunnetta peliin, en kuitenkaan niin näkyvästi. Kiitän kommentteista ja arvosteluista! :)